

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 6T/53/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7216010707
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Lokša
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2017:7216010707.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Lokšu a prísediacich Alžbety Kabátovej a Kataríny Prazňákovej, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 9.3.2017 v Košiciach, takto

r o z h o d o l :

Obvinený:
F. O., nar. XX.X.XXXX v F.,
trvale bytom F., Z. IX,
t. č. v ÚVV a ÚVTOS Košice, Floriánska 18;

je v i n n ý, ž e

v Košiciach na ulici Palárikovej pred vchodom č. XX, dňa 25.1.2016 v čase okolo 14.45 hod požiadal mal. C. R., aby mu požičal gitaru a keď to mal. C. R. odmietol obvinený mu povedal, že zbije alebo zabije, načo mu C. R. z obavy o svoj život gitaru odovzdal, čím takto poškodenej, matke mal. C. R., P. G. spôsobil škodu vo výške 49,- Eur

t e d a

použil proti inému násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a taký čin spáchal na chránenej osobe;

t ý m s p á c h a l

zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 42 ods. 1 Trestného zákona a § 38 ods. 2 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona pre účely výkonu trestu súd zaraďuje obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Košice I, sp. zn. OT 19/2016 zo dňa 4.2.2016, právoplatným dňa 2.3.2016, ktorým mu bol podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov nepodmienečne do ústavu so stredným stupňom strázenia ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej zrušením došlo stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II podal na obžalovaného F. O. obžalobu pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného F. O., výsluchom poškodenej P. G. a svedkov H. F. a H. L., prečítaním výpovede svedkov mal. C. K. a V. L. z prípravného konania, oboznámením sa s fotografiami z bezpečnostných kamier zo záložne a fotodokumentáciou z rekognície, prečítaním listinných správ a povestí, a na ich podklade rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný a spáchanie trestného činu poprel. Uviedol, že dňa 25.1.2016 v poobedňajších hodinách vystúpil z autobusu č. 71 na Námestí Osloboditeľov pri OC Aupark. Videl malého chlapca, ktorý niesol gitaru. Šiel za ním, dal sa s ním do reči a požiadal ho, aby mu gitaru požičal, že si chce zahrať. Chlapec mu odmietol gitaru požičať s odôvodnením, že sa ponáhľa do školy. Opätovne ho požiadal o požičanie gitary, na čo ten chlapec mu gitaru, ktorá bola zabalená v puzdre požičal. Keď už mal gitaru v ruke, odišiel preč. Chlapec následne prišiel za ním a požiadal ho, aby mu vrátil aspoň noty. Noty, ktoré boli v puzdre na gitaru, teda chlapcovi vrátil. Chlapec mu gitaru opäť odovzdal, a on s ňou odišiel do záložne. Dostal za ňu 12,- Eur. Chlapec ostal na mieste, kde mu gitaru zobral a kráčal pomaly do školy. Poprel, že sa by chlapcovi vyhrážal.

Na otázku predsedu senátu, čo bolo podľa neho dôvodom, že mu chlapec gitaru dal, obžalovaný odpovedal, že chlapec tak urobil možno preto, lebo sa ho bál. Bol v strese, ale nemal byť prečo, lebo on sa s chlapcom pekne rozprával.

Poškodená P. G., na hlavnom pojednávaní vypovedala, že v čase spáchania skutku mal jej syn C. 11 rokov. Už 5 alebo 6 rokov hrá na gitaru a druhý rok navštevuje ZUŠ na ulici Jantárovej. Riadnu základnú školu navštevuje na ulici Galaktickej. Na umeleckú školu chodí sám s tým, že prestupuje na zastávke MHD na Nám. Osloboditeľov pri OC Aupark. Gitaru mu kúpil jeho dedko.

Vo vzťahu ku skutku, ktorý je predmetom obžaloby od syna vie, že potom čo vystúpil z autobusu pri OC Aupark a išiel smerom na ulicu Jantárovú, oslovil ho neznámy od neho starší muž, ktorý sa ho pýtal koľko je hodín. Syn mu nevedel odpovedať, pričom muž, ktorý ho oslovil išiel za ním, sledoval ho, dal sa s jej synom do reči a tvrdil, že ho pozná. Syn ho však predtým nepoznal. Následne tento muž od syna pýtal gitaru, ktorú mu jej syn nechcel dať. Na to mu tento muž mal povedať, že ak mu gitaru nedá, že ho zbije alebo zabije. Zo strachu a z obavy o svoj život jej syn páchatelovi gitaru odovzdal s tým, že mu predtým obžalovaný dovolil vybrať si noty, ktoré mal v puzdre na gitaru. Potom išiel do školy na hodinu gitary, kde učiteľovi V. L. povedal, čo sa mu stalo.

Učiteľ V. L. jej hneď na to telefonicky oznámil, že mal. C. prepadli, že plače a požiadal ju, aby prišla do školy. Po tom, ako prišla do školy, C. ešte plakal, bál sa a porozprával jej čo sa mu stalo. To isté povedal aj učiteľovi. Keďže C. vtedy uviedol, že páchatelom mal byť Róm, napadlo ich, že gitaru mohol odniesť do záložne. Spolu s učiteľom aj so synom išli do najbližšej záložne, kde zistili, že túto gitaru niekto založil, avšak pracovník záložne im ju nechcel vydať, lebo za ňu zaplatil 12,- Eur. Z uvedeného dôvodu skutok nahlásila na políciu. Doklady o zakúpení gitary aj záručný list predložila vyšetrovateľovi.

Obžalovaný sa k výpovedi svedkyne vyjadril v tom zmysle, že chlapcovi nasilu gitaru nevytiahol, ani sa mu nevyhrážal smrťou. Zároveň sa poškodenej ospravedlnil, že ho veľmi mrzí to, čo urobil. Po zadržaní keď bol v CPZ prišiel za ním policajt z kriminálky, ktorý pozrel do papierov a povedal, že mu hrozí 7 až 12 rokov.

Z výpovede svedka H. F. na hlavnom pojednávaní súd zistil, že tento je pracovníkom v spoločnosti Záložne L., ktorá vystupuje pod obchodným menom Záložňa B., V. B. na ulici Y. X v Košiciach. Svedok si pamätal, že vydával založenú gitaru policajtom, ktorí ju hľadali v ich záložni. Jednoznačne potvrdil, že hľadanú gitaru policajtom odovzdal vo večerných hodinách. Pokiaľ ide o poškodenú P. G. pripustil, že táto mohla byť v záložni počas jeho pracovnej zmeny a že sa informovala o možnosti vybratia založenej gitary. Zdôraznil, že v záložni často dochádza k prípadom, kedy policajti pýtajú veci pochádzajúce z trestnej činnosti, preto si na bližšie okolnosti prejednávaneho prípadu nepamätá. Ohľadom vydania gitary bol vyhotovený písomný záznam.

Svedok H. L. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že pracuje ako zamestnanec záložne B.. Dňa 25.1.2016 uzavrel záložnú zmluvu so zákazníkom, ktorý dal do zálohy gitaru. Záložná zmluva bola spísaná, totožnosť bola overená jeho občianskym preukazom. K okolnostiam za akých došlo k vydaniu založenej gitary sa vyjadril nevedel. Obžalovaného opoznal na základe informácií, ktoré mu oznámil policajt a to na základe údajov, ktoré mal z jeho občianskeho preukazu. Osobu obžalovaného stotožnil

zo záznamu vyhotoveného bezpečnostnou kamerou. Na hlavnom pojednávaní sa už na obžalovaného nepamätal, keďže sa v záložni vystrieda veľmi veľa ľudí.

Poškodený mal. C. K. stotožnil obžalovaného ako páchatel'a lúpeže aj na rekognícii, ktorá bola vykonaná v prípravnom konaní. Zo zápisnice o jeho výsluchu súd zistil, že keď poškodený vystúpil z autobusu na Námestí Osloboditeľov, na ceste pri ČSOB banke na neho zakričal chlapec a prikázal mu ostať stáť. Keď zastal, obžalovaný prišiel bližšie a spýtal sa ho koľko je hodín, na čo mu maloletý nevedel odpovedať. Následne ho obžalovaný žiadal, aby dovolil zahrať si na gitare, s čím poškodený nesúhlasil. Obžalovaný ho doprevádzal až ku škole a cestou sa poškodeného pýtal ako sa volá, kde chodí do školy, na čo mu poškodený C. K. odpovedal. Pri škole od poškodeného opakovane žiadal gitaru, že mu ju vráti, čo poškodený odmietal. Až keď sa mu obžalovaný vyhrážal, že ho zbije alebo zabije, zo strachu obžalovanému gitaru odovzdal. Následne v škole povedal svojmu učiteľovi, čo sa mu stalo.

Výpoveď poškodeného zreprodukoval aj svedok V. L., čo je zrejme zo zápisnice o jeho výsluchu z prípravného konania, ktorá bola na hlavnom pojednávaní prečítaná.

Zo zápisnic a rozhodnutí o vydaní veci a vrátení veci je zrejme, že gitara, ktorú obžalovaný zanesol do záložne bola vrátená matke poškodeného.

Na podklade fotografií vyhotovených bezpečnostnou kamerou v záložni je evidentné, že obžalovaný v inkriminovanom čase v záložni bol a že dal do zálohy spomínanú gitaru.

Po vykonaní navrhovaných dôkazov prokurátor v záverečnej reči navrhol, uznať skutok aj vinu v zmysle podanej obžaloby, pričom poukázal najmä na výpoveď poškodeného mal. C. K., na výpoveď matky poškodeného P. G. a na výpoveď ďalších svedkov. Obhajoba obžalovaného, že sa poškodenému nevyhrážal, považoval za účelovú s úmyslom zmieniť následky trestného stíhania. Navrhol, aby súd obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obhajoba poukázala na skutočnosť, že obžalovaný od počiatku trestného stíhania nepopiera, že sa gitary zmocnil a že gitaru odovzdal do záložne. Obžalovaný však jednoznačne poprel, že gitaru získal násilím alebo hrozbou násilia s tým, že použitie násilia ani poškodený mal. C. K. nepotvrdil. Tvrdenie poškodeného, že sa mu obžalovaný vyhrážal zabitím alebo bitkou podľa obhajoby objektivizované inými dôkazmi nebolo. Výpovede ďalších svedkov na jeho výpoveď iba sprostredkovane poukazujú. Za danej situácie obhajca navrhol, aby obžalovaný nebol stíhaný za zločin lúpeže a aby mu bol uložený trest na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, keďže sa obžalovaný ku spáchaniu skutku v podstate priznal.

Po vyhodnotení vykonaných dôkazov súd dospel k záveru, že skutok uvedený v obžalobe sa stal a jeho páchatel'om bol obžalovaný F. O.. Obžalovaný naplnil pojmové znaky skutkovej podstaty z hľadiska objektívnej stránky zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona, keďže hrozbou bezprostredného násilia sa zmocnil cudzej veci a čin spáchal na osobe mladšej ako 18 rokov, teda na chránenej osobe. Zavinenie obžalovaného bolo preukázané vo forme priameho úmyslu.

K obhajobe obžalovaného sa vyžaduje zdôrazniť, že poškodený vydal gitaru obžalovanému preto, lebo sa ho bál. Aj obžalovaný túto skutočnosť potvrdil vo svojej výpovedi, aj keď nevedel vysvetliť, prečo by mal mať poškodený z neho strach. Tvrdenie obhajoby, že obžalovaný násilie ani hrozbu násilia nepoužil a dôkaz o použití násilia nebol zabezpečený, súd považoval za možnosť obžalovaného brániť sa akýmkoľvek spôsobom. Na prekonanie odporu poškodeného postačovalo, že obžalovaný využil svoju fyzickú prevahu a hrozbu násilia. Bez použitia tejto hrozby by poškodený nemal dôvod gitaru odovzdať ani pod zámienkou jej požičania obžalovanému, ktorého dovtedy vôbec nepoznal. Preto už z priebehu skutku je zrejme, že k použitiu hrozby násilia došlo.

Podľa názoru súdu bola obhajoba obžalovaného vyvrátená najmä výpoveďou poškodeného C. K., ktorý bez akýchkoľvek pochybností konanie obžalovaného popísal. Potvrdil, že obžalovaný od neho opakovane žiadal gitaru, najprv pod zámienkou, že si ju chce iba požičať. Keď mu poškodený nevyhovel, obžalovaný sa vyjadril v tom význame, že ho zbije alebo zabije. Hrozba násilia zo strany obžalovaného bola spôsobilá vyvolať obavu, že poškodenému obžalovaný ublíži, keď mu poškodený gitaru neodovzdá. Obžalovaný si zámerne vyhlíadal mladšiu osobu, u ktorej nepredpokladal výraznejší odpor, aby mal väčšiu pravdepodobnosť úspešného dokonania trestného činu. Pri tom je potrebné zohľadniť, že v čase, keď k trestnému činu došlo, mal poškodený 12 rokov a jeho výzor bol tomuto veku zodpovedajúci. Poškodený je preto chránenou osobou - dieťaťom, ako sa vyžaduje v ustanovení § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Podľa § 127 ods. 1 Trestného zákona sa za dieťa považuje osoba mladšia ako 18 rokov. Toto ustanovenie vysvetľuje pojem dieťa ako obeť trestného činu, aj ako predmetu útoku.

Osobu páchatel'a súd hodnotil na podklade vyžiadaných správ, hodnotení, odpisu registra trestov a predchádzajúcich trestných spisov obžalovaného. Obžalovaný bol doposiaľ 3 krát súdom trestaný.

Naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Košice I sp. zn.: OT 19/2016 zo dňa 4.2.2016 za prečin krádeže, ktorej sa dopustil 2.2.2016.

Obžalovaný bol nezamestnaný, v mieste bydliska je hodnotený všeobecne, prostriedky na obživu si zabezpečoval aj páchaním podobnej trestnej činnosti.

V súlade s ustanovením § 34 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

U obžalovaného prevažovala príťažujúca okolnosť, že za trestný čin už bol odsúdený (§ 37 písm. m) Trestného zákona).

Podľa § 38 ods. 3, 4 Trestného zákona, ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Ak prevažuje pomer príťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 7 Trestného zákona sa sprísňujúce zásady ukladania trestov z pohľadu príťažujúcich okolností nepoužijú, ak sa súčasne ukladá zvýšený úhrnný trest alebo súhrnný trest podľa § 41 ods. 2 alebo podľa § 42, ak by súčasné použitie týchto ustanovení bolo pre páchatela neprimerane prísne.

Za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona možno uložiť trest odňatia slobody vo výmere sedem až dvanásť rokov.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona, ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatelovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom.

Na pomer poľahčujúcich ani príťažujúcich okolností v prejednávacom prípade súd neprihliadal v súlade s ustanovením § 38 ods. 7 Trestného zákona.

Horná hranica trestnej sadzby za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona sa s použitím zásad pre ukladanie súhrnného trestu v súlade s ustanovením § 41 ods. 2 Trestného zákona zvýšila na 16 rokov.

Vzhľadom na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby podľa najprísnejšieho ustanovenia, a teda trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov.

Keďže obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody uloženého mu za úmyselný trestný čin, súd ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

Posledný trestný rozkaz bol v prípade obžalovaného vyhlásený neskôr, než obžalovaný spáchal prejednávany trestný čin, ktorého sa obžalovaný zároveň dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia stanovenej mu trestným rozkazom Okresného súdu Košice I, sp. zn.: OT/188/2015 zo dňa 11.11.2015.

V súlade s ustanovením § 42 ods. 2 Trestného zákona, súd zrušil výrok o treste, uloženého obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Košice I, sp. zn. OT 19/2016 zo dňa 4.2.2016, ktorým mu bol podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej zrušením došlo stratili podklad. Poškodená si nárok na náhradu škody neuplatňovala, preto o nároku na náhradu škody súd nerozhodoval.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Košice II. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.